

חוקן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף עב.

מה דין עובר מת במעי אשה באופן שלא הוציא את ראשו עדיין לפרוזדור?¹

האם העובר עצמו טמא?	האם מטמא את המילדת?	האם מטמא את אמו?	
טמא ²	מטמא מדאורייתא ³	טהורה ⁴	לר' עקיבא
טהור	מטמא מדרבנן ⁵	טהורה	לר' ישמעאל

מה הן המחלוקות בין ר"ע לר' ישמעאל המבוארות בסוגיא?

מה דין עובר מת	מה דין טומאת גולל ודופק	מה דין רביעית דם הבאה משני מתים	
טמא	טמא מדאורייתא	מטמאת באהל	לר' עקיבא
טהור	טמאה מהלכה למשה מסיני	אינה מטמאת באהל	לר' ישמעאל

הוציא העובר את ידו ולא החזירה - דהיד אסורה באכילה, מה דין בשר העובר עצמו?

לר' מאיר	לר' מאיר	לר' מאיר
לר' מאיר	לר' מאיר	לר' מאיר
לר' מאיר	לר' מאיר	לר' מאיר

¹ אכן אם הוציא את ראשו לשם הוא חשוב כילוד, ומטמא מדאורייתא לכו"ע גם את אמו וגם את המילדת.

² רש"י בד"ה לא תימא פירש שדעת ר"ע לחלוק על מה שנתבאר לעיל שטומאה בלועה אינה מטמאה, וס"ל שכן מטמאת, והעובר הזה הוא טמא ומטמא. אכן, את אמו אינו מטמא - כיון שהוא מגע בית הסתרים. ותוס' (ד"ה והרי) הקשו על זה, דנהי שלא מטמא מדין מגע, הא מטמא משום משא. ולכן תירצו שגם ר"ע סובר שטומאה בלועה טהורה.

³ גם בזה נחלקו רש"י ותוס' לשיטתם, דלרש"י מטמא משום דס"ל לר"ע שטומאה בלועה מטמאת אפי' מדאורייתא. ותוס' שס"ל שטומאה בלועה טהורה, הם מעמידים את דברי ר"ע בכה"ג שהוציא את ידו שאז אינו חשוב טומאה בלועה, ולכך לר"ע שהעובר טמא - הוא מטמא מדאורייתא, ולר' ישמעאל דס"ל שאין עובר טמא עד שיוולד טהור אפי' שהוציא את ידו.

⁴ כבר נתבאר לעיל, דאפי' שהעובר טמא אמו טהורה, או מטעם רש"י דהוי טומאת בית הסתרים, או מטעם תוס' משום טומאה בלועה.

⁵ דגזרו חכמים שמא יוציא ראשו חוץ לפרוזדור ואז הוא מטמא מדאורייתא, ולכך גזרו לגבי המילדת שיכולה לטעות ולחשוב שלא יצא עדיין ותחזיק עצמה טהורה, אולם לגבי אשה לא גזרו כיון שהיא מרגשת, [אכן מכיון שהיא טרודה בצערה, אינה זוכרת לומר למילדת שיצא לפרוזדור].

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

חולין דף עב:

בגדים דלהלן שהיו טמאים מדרס, מה דינם לענין טומאה מגע מדרס?

ג' אצבעות שבאו מבגד גדול ²	שלשה טפחים על שלשה טפחים שנחלקו ¹	
טמאים מגע מדרס	טמאים מגע מדרס	לר' מאיר
טמאים מגע מדרס	טהורים ³	לר' יוסי

¹ הנה טומאת מדרס אין כאן, כיון שאין בכל חלק ג' טפחים, ואינו ראוי עוד למדרס, ולכך טהור מטומאת מדרס. אכן לטומאת מגע מדרס, יתכן שתהיה כאן כל זמן שיש בבגד הזה ג' אצבעות. ובזה נחלקו ר"מ ור' יוסי, דר"מ ס"ל שחשוב שנגע בעצמו ולכך טמא מגע מדרס, ור' יוסי ס"ל דכיון שלא נגע בזב, אינו נטמא מצד זה, אלא א"כ דרס עליו הזב בתחלה כשהיה יחף שיש כאן ג"כ מגע הזב, או שאח"כ נגע בו הזב, ובתוס' (ד"ה אלא) דנו בזה בכה"ג שנגע אח"כ, אם אמרינן שבע לה טומאה.

² באופן זה לכו"ע טמא מגע, דכיון שנחלקה חתיכה קטנה מחתיכה גדולה - שנשאר בטומאת מדרס הזב, הרי שבשעת פרישתה א"א שלא תיגע בה ומקבלת החתיכה הקטנה טומאת מגע מדרס הזב מהגדולה.

³ וכתבו תוס' שמיירי באופן שכשנטמא הפסיקו פשוטי כלי עץ בין רגל הזב לבין הבגד, דאלי"כ גם ר' יוסי מודה שיש כאן מגע מדרס הזב משעה ראשונה. עוד כתבו שיש אופן שגם אם היה מפסיק פשוטי כלי עץ טמא מגע מדרס, וכגון אם היה מקופל, שיוצא שהתחתון מקבל טומאת מדרס ומגע מדרס מהעליון בבת אחת, וכן העליון מהתחתון, דלא חשוב זה מגע בית הסתרים, ובבאת אחת קאתו, ובזה מודה ר' יוסי.